

Abstrakt v českém jazyce

Tématem této práce je pořízení pro případ smrti. Dědické právo je velmi důležitou součástí právního řádu, bez něj by nebyl zajištěn přechod práv a povinností ze zůstavitele na jeho právní nástupce a společně s tím by nebylo dosaženo zachování hodnot, které zůstavitel za celý život nashromáždil.

Práce se skládá z devíti hlavních částí. V první části je obecně nastíněn pojem dědické právo a pořízení pro případ smrti. Vlastně je zde popsáno to, o čem bude celá práce pojednávat.

V druhé části je pojednáno o závěti. Jde o nejčastější pořízení pro případ smrti, i když není nejsilnější. Práce obsahuje podrobný popis všech forem závěti a jejího obsahu. Třetí část obsahuje informace týkající se dovětku.

V čtvrté části je upraveno nejsilnější pořízení pro případ smrti, a to dědická smlouva. Dědická smlouva není v našem právním řádu novinkou, byla obsažena již v Obecném občanském zákoníku z roku 1811.

V páté části je popsána problematika odkazu. Odkaz sice není pořízením pro případ smrti, ale silně s ním souvisí, jelikož pořízení odkazu je činěno právě prostřednictvím pořízení pro případ smrti.

Šestá část obsahuje práva nepominutelných dědiců a sedmá možnost právě tyto nepominutelné dědice vydědit. Potomky zůstavitele lze vydědit jen ze zákonem taxativně vymezených důvodů.

V osmé části je jen okrajově popsána problematika dědického práva s cizím prvkem, tedy pokud jde o dědění v případě osoby s jiným státním občanstvím nebo pokud jde o majetek nacházející se mimo území České republiky.

Poslední kapitolou je tzv. exkurz do dědického práva okolních zemí. Zde jsem se snažila stručně nastínit, jak k úpravě dědického práva přistupují v okolních zemích, tedy na Slovensku, v Německu, v Rakousku a v Polsku.

Cílem této práce je co nejvíce přiblížit problematiku pořízení pro případ smrti a nastínit některé problémy, které při výkladu těchto ustanovení občanského zákoníku mohou vznikat.